No. [illegible] 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 8 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

GRIEKENLAND.

ATHENEN, den 4. November. Hoe groot tegenwoordig de geldverlegenheid der regering is, blijkt uit de verschillende voorstellen welke tot oogenblikkelijke voorziening gedaan worden. Een derzelve was, de stoomboot *Otto*, een ander, den voorraad, die zich in de tuighuizen bevindt, te verkoopen. Hetzelfde geschiedde reeds in het jaar 1832, toen de door de Franschen achtergelatene wapenen voor eenen spotprijs verkocht, en de stukken kanon tot het slaan van koperen munt gebezigd werden. De vrees voor de openbare meening en de verantwoordelijkheid aan de nationale vergadering zullen, naar men hoopt, thans de ministers terughouden, deze voorstellen op te volgen. Van de zijde van Frankrijk en Engeland schijnt men geneigd aan de Grieksche regering een nieuw uitstel tot het voldoen aan hare verpligtingen, ten opzigte der leening van 60 millioen franken, te verleenen, edoch onder voorwaarden, welke waarschijnlijk later nog grootere verlegenheid zullen brengen. Of Rusland even toegefelijk zijn zal, is twijfelachtig.

ENGELAND.

— De heer *O'Connell* heeft weder eene proclamatie uitgevaardigd aan het Iersche volk, waarbij hij de openbare vreugdebetooningen, welke zijne aanhangers onlangs aan den dag hebben gelegd, door het aansteken bij nacht van vuren op de bergen, hoogelijk afkeurt. Op nieuw vermaant hij de bevolking, om in de eerste plaats de orde en rust te bewaren, en hij herhaalt in de genoemde proclamatie de verzekering, dat binnen den tijd van een jaar de vereeniging van Ierland met Engeland, zoo als die thans bestaat, zal zijn verbroken.

SPANJE.

MADRID, den 26. November. Het bevel betrekkelijk de reorganisatie van de nationale garde, is heden, waarschijnlijk op last van de municipaliteit, zeer vroeg aan de hoeken der straten aangeplakt geworden, ten einde het volk daarmede bekend te maken. Om 1 uur namiddag, heeft er eene poging tot opstand plaats gehad. 200 mannen uit de laagste volksklasse, en gekleed op de afschuwelijkste wijs, hebben zich vereenigd op het plein voor het stadhuis, en op de plaats der Constitutie, onder het luide geroep van: *Leve de nationale garde! Weg met de verraders! Leve de vryheid! Weg met het ministerie! Leve de nationale onafhankelykheid!*

Een zestigtal van deze rebellen hebben zich onmiddelijk naar het paleis begeven. De brigadier *Oribe*, die de dienst deed in de wacht van het paleis, de muiters ziende naderen, deed de manschappen van de wacht in de wapens komen, en gaf bevel aan 20 man infanterie, ondersteund door eenige ruiters, het plein te doen ontruimen. De zamenscholingen hebben niet gewacht tot dat de troepen hen uiteen joegen: zij zijn spoedig uiteen gegaan. Men heeft evenwel eenige geweerschoten gehoord; men beweert, dat er eenige personen door bajonetsteken gewond zijn geworden. Er hebben eenige arrestatien plaats gehad.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 3. December. De *Emancipation* berigt, dat Valence-Agen gedeeltelijk door een verschrikkelijken brand is in de asch gelegd. Nadere tijdingen ontbreken nog.

— In het dorp Guetières, bij Nontron, is den 10. Nov. ll. eene bedelaarster gestorven, met name *Anna Lavaud*, in den ouderdom van 112 jaar.

BELGIE.

BRUSSEL, den 4. December. Te Leuven is gisteren nacht het huis van eenen kleermaker, in den korten tijd van derdehalf uur geheel af- en uitgebrand. De omstandigheden, die dezen brand verzeld hebben, zijn verschrikkelijk.

De vrouw des kleedermakers, hoog zwanger zijnde, had daags te voren haar schoonzuster uit Brussel doen overkomen, om haar bij hare bevalling bij te staan, en het te verwachten kindje ten doop te houden. Alle drie zijn bij den brand omgekomen, benevens nog een kind en den vader, die in een hoek gedoken, met een klein kind in de armen gevonden is. Zes lijken, waarvan het eene nimmer het daglicht heeft aanschouwd gehad, zijn naar het stadhuis vervoerd. Men zegt dat de meid daags te voren met een kind naar Brussel vertrokken was. Er zou alzoo een enkel weesje zijn overgebleven. Men houdt het er voor, dat de brand zoo onverwacht is opgekomen en zoo snel toegenomen is, dat de verongelukten in den rook gesmoord zijn; en dat de vader bezweken is onder zijne pogingen, om ten minste een zijner kinderen te redden.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 3. December. Het Prov. Geregtshof van Zuid-Holland heeft zich, in deszelfs zitting van Vrijdag, den eerste dezer, bezig gehouden met de behandeling van de zaak van *Maarten Kalff*, oud 21 jaren, zeeman, beschuldigd van moedwilligen doodslag, den 20. April dezes jaars te Rotterdam op den matroos *Klaas Hollander* gepleegd. Uit de instructie der zaak was gebleken, dat *Kalff* in dronkenschap verkeerende en door *Hollander* bij herhaling in de borst gegrepen en hevig gestooten zijnde, zijn mes had getrokken en hem daarmede eenen steek in de regterborst had toegebragt, ten gevolge waarvan de gewonde den 26. April in het gasthuis te Rotterdam is overleden.

Nadat de getuigen gehoord waren, werd de beschuldigde voor het Hof verhoord. Ten gevolge van den hevigen staat van dronkenschap, waarin hij verkeerd had, kon hij zich niets meer van het voorgevallene herinneren. De advokaat-generaal *Piepers* schetste den ongelukkigen toestand van den jongeling, dien tot hiertoe van een' onbesproken levenswandel, door het onverstandig gebruik van sterken drank in zoodanigen staat geraakte, dat hij eene daad beging, die hij anders waarschijnlijk nooit zou bedreven hebben. De zedelijke verantwoordelijkheid daarvan rustte op hen, die hem op den noodlottigen dag zoo veel wijn te drinken hebben gegeven. De advokaat-generaal heeft vervolgens aangetoond, dat er hier was gepleegd *moedwillige doodslag*, doch betoogde wijders, dat hier bestond provocatie, daar de verslagene aan de beschuldigde bij herhaling hevige stooten op de borst had toegebragt. Hij requireerde dienvolgens, dat de beschuldigde zou worden schuldig verklaard, doch dat er in aanmerking zou worden genomen, dat hij uitgetart of geprovoceerd was, en dat hij derhalve zou worden veroordeeld tot eene correctionele gevangenisstraf van 1 tot 5 jaren.

De Heer Mr. *E. G. P. Gortsen* trad als verdediger voor den beschuldigde op en betoogde: 1°. dat er in casu niet was bewezen moedwillige doodslag: 2°. dat in alle gevallen, het zij er doodslag, of verwonding ware gepleegd, er altijd provocatie had plaats gehad, en dat de daad derhalve verschoonbaar was. Ten slotte ging de pleiter de favorabele omstandigheden na, die in dit geding al meer en meer waren uitgekomen: als zijn vorig loffelijk gedrag, zijne ingetogene levensgewoonte, zijne eerlijke handelwijze, den staat van dronkenschap waarin hij verkeerde, en waartoe hij als het ware verleid was, zijn groot en innig berouw, zijne jeugdige jaren. Na re- en dupliek, werd de uitspraak in deze bepaald op gisteren, Zaturdag. Toen heeft het hof *M. Kalff* schuldig verklaard aan moedwilligen doodslag, doch daarbij tevens beslist, dat die misdaad was begaan na bij herhaling te zijn geprovoceerd. Het hof heeft ook verscheidene verligtende omstandigheden in aanmerking genomen, en, eindelijk den schuldig verklaarde veroordeeld tot eene correctionele gevangenisstraf van één jaar.

— Naar men verneemt, zal aanstaanden Donderdag, voor het prov. geregtshof alhier, de zaak dienen van zekeren *J. de Laby*, beschuldigd van moedwillig den brand in zijne eigene woning te hebben gestoken. In de volgende week zal *F. Swindser*, mede beschuldigd van moedwillige brandstichting en bovendien van diefstal bij nacht in een bewoond huis, door middel van braak gepleegd, voor gemeld hof teregt staan.

— Z. Exc. de Heer *Rochussen*, Ned. buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij het Belgische hof, is in deze residentie aangekomen, zoo men zegt, met voornemen hier 8 of 10 dagen te vertoeven.

VLISSINGEN, den 6. Dec. Heden werd alhier de 51e verjaardag van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning, door het uitsteken van vlaggen, het houden eener groote parade door het garnizoen, enz. op de gebruikelijke wijze gevierd.

— De zeetijdingen berigten een betreurenswaardig ongeluk overkomen aan de kof *de Goede Trouw*, kapitein *Hook*, welke in de overvaart van Dantzig naar Amsterdam, den 29. November op de Eijerlanden vergaan is. De kapitein en vier man der ekwipage hebben het leven in de golven verloren, alleen de loods heeft zich op een stuk van het schip, dat geheel weg is, gered.

— In een Braziliaansch dagblad vindt men de volgende aankondigingen: «Te koop, eene mulatin, twintig jaren oud, haar kind is vier maanden oud, en zij heeft zeer goed zog. Te koop, eene zwarte vrouw, welke over zes maanden bevallen is, zij is zeer bekwaam. Te koop, eene dienstbode, zij is zogende, haar kind is acht maanden oud, men kan ze met of zonder kind nemen, zij is zonder gebreken. Te koop, een kleine mulat, twee jaren oud, hij is zeer aardig en zou bijzonder geschikt zijn voor een kersgeschenk."

INGEZONDEN STUKKEN.

Is Nederland reddeloos verloren? moet alle hoop op herstel van crediet, opwekking van industrie, aanmoediging van bedrijven en neringen worden opgegeven? Ziedaar vragen, die dagelijks, in de hagchelijke en zorgwekkende omstandigheid waarin Nederland verkeert, gedaan worden. De regering schijnt alle mogelijke pogingen aan te wenden tot herstel der bezwaren; of die pogingen aan de verwachtingen beantwoorden zullen, is iets wat de tijd leeren zal: wij vreezen het tegenovergestelde. De maatregelen, thans bij de hand genomen, kunnen niet anders leiden dan tot geheele vernietiging der bedrijven van den middelstand en [illegible] algemeene ontevredenheid, ten hoogsten zal men door de in praktijk gebragte bezuinigingen een paar millioenen besparen, indien zij dit nog opleveren; — maar het budget zal er nieuwe te korten door ondervinden, doordien de directie en indirectie belastingen minder dan de beramingen opbrengen zullen; een natuurlijk gevolg, daar de op pensioen of non-activiteit gestelden en nog meer zij die hunne ambtsbetrekking zijn ontnomen, genoodzaakt zijn hunne uitgaven te verminderen, zoodat dit, op ieder handel of bedrijf uitoefenend lid der maatschappij nadeelig moet terugwerken en als gevolg daarvan, den staat minder inkomsten zal trekken. De neringdoende, zoo hij al niet onmiddellijk tot den bedelstaf vervalt, zal aan teringziekte lijden, en de met zekerheid te berekene uitkomst is: *verval*. Niet alzoo brengt de geneesheer de geneesmiddelen aan; geene palliatives heelen de wond, afdoende middelen behouden; palliatives laten het kwaad onuitgeroeid zonder gunstige uitwerkingen voort te brengen, tot het in schijn bestreden kwaad eensklaps uitbarst. Als zoodanig beschouwen wij de aangewende middelen; zij zijn palliatief, niet radicaal; — en toch, wil men opregt de middelen zoeken, wij hebben die in onze magt; door dezelve aan te wenden is Nederland te redden, tot vorigen bloei terug te brengen en is het bevestigen der algemeene welvaart mogelijk. Het is niet voldoende te zeggen: reductie van renten staat gelijk aan een nationaal bankroet; vooruitziende dat Nederland op den duur niet aan deszelfs verpligtingen zal kunnen beantwoorden, dat met bevordering van armoede de lasten niet zullen kunnen opgebragt worden en de staat eindelijk noch kapitaal noch interest zal kunnen betalen, is het voor de schuldeischers vrij wat verkieselijker zeker te zijn van 3½ ten honderd voortdurend te ontvangen, dan *mogelyk* een paar jaren 5 ten honderd, om daarna alles te verliezen; — en zou dan eene belasting op de inkomsten beter en zedelijker te beschouwen zijn? Men voere het voorbeeld van Engeland niet aan; dat land heeft trappen van zedelijkheid: getuige deszelfs geschiedenis. Nederland kan men niet gelijk stellen met andere landen; daar maakt den kapitalist het zich tot pligt naar rang en stand te leven, vele dienstboden te houden, groote luxe te maken, waardoor hij meer in de belasting opbrengt dan den minvermogende; terwijl hier te lande juist het tegenovergestelde plaats heeft: bij meerder belasting op schoorsteenen, dienstboden enz. enz. is het juist de kapitalist die het eerst het voorbeeld geeft door eene met zijn' stand niet overeenkomende afschaffing van het overbodige minder in de nieuw opgeworpen belasting op te brengen; — en deze klasse heeft nog wel het grootste belang bij den geregelden gang der staatshuishouding.

De staat moet onderhouden worden; tot haar behoud meenen wij blijft ons slechts over: reductie van renten en een geheel ander belastingstelsel; belasting op artikelen van weelde, afschaffing van die op de noodwendigste behoeften des levens, als gemaal, geslagt, zeep, zout en brandstoffen. Alle staatsschuld, zonder onderscheid, dient gebragt te worden op 3½ pCt., 2 werkelijke schuld van 2½ tot 1 van 3½ pCt.; wanneer nu het gouvernement jaarlijks aan renten 36 millioenen betaald, zou het door deze reductie f 10.800.000 winnen, en de houders zullen in kapitaal niets verliezen; wij weten niet waarom, bij zekerheid van intrest te ontvangen, de standkoers der Nederlandsche effecten niet dezelfde koers zullen hebben als de Engelsche geconsolideerden, — en verzekeren vaste goederen meerder intrest? Wanneer men nu eene belasting op de weelde insteld en de behoefte ontlast zal gewis de administratieve omslag minder en de inkomsten zekerder en gelijkdragender zijn. De belastingen op de eerste levensbehoeften zijn te drukkend en voor den middelstand en daglooner ondragelijk, — en de behoeftigen dragen er te meer in bij, dewijl zij geene andere voedingsmiddelen bezitten, hetgeen bij den meervermogende niet het geval is. Alzoo zouden wij de koffij, de thee, de suiker de tabak belasten; om in eenige zekere berekening te treden nemen wij tot maatstaf aan, dat er in Nederland jaarlijks slechts 250,000 balen koffij geconsumeerd worden; deze met 10 Ct. het halve Nederlandsche pond belast, zouden de niet onaanzienlijke som opbrengen

van	f 2,500.000.
De thee, gelijk belast, stellen wij op ¼ .	« 625.000.
Suiker, idem, op een ½	« 1,250.000.
Tabak, 10 Ct. per half Ned. pond, zal gewis niet minder opbrengen dan de koffij; wij stellen haar met de suiker gelijk . .	« 1,250.000.
	f 5,625.000.
Waarbij de reductie der renten	« 10,800.000.
Totaal . .	f 16,425.000.

Wij hebben ons gevoelen hierboven reeds te kennen gegeven omtrent de bemerkingen die op de reductie der renten te maken zijn, en dezelve zijn ook reeds dikwijls in dit blad bondig wederlegt; alleen hebben wij de aanmerking te verwachten of eene belasting op artikelen van weelde niet nadeelig op den handel werken zal. Wij vragen integendeel of eene belasting op 't gemaal en beestiaal ook niet nadeelig is voor den landbouw? en hoezeer het nadeel voor den landbouw niet bewezen is, zoo vermeenen wij evenwel dat hetzelve aanmerkelijker is dan het voor

den handel zijn kan. De artikelen van binnenlandsche consumptie kunnen toch niet regtstreeks als den eigenlijken handel aangemerkt worden; wat de handelsbetrekkingen met het buitenland betreft, deze moeten onbelemmerd en vrij blijven. Om zich de rigtige inkomst der belasting op de artikelen van weelde te verzekeren, behoort er in een goed entrepôt-stelsel voorzien te worden, met zoo min mogelijk bepaalde formaliteiten; de koopman moet dagelijks van 's morgens vroeg tot 's avonds laat zijne goederen zonder eenige kosten kunnen genaken; van de goederen die in comsumptie komen zal de belasting geheven worden, terwijl over de naar buitenslands gaande goede surveillance worde gehouden.

Bij fraude zal niet gelijk tegenwoordig plaats heeft, de smokkelaar, bij betrapping zijner slinksche, persoon en maatschappij onteerende handelwijze, met eene boete en aanhaling zijner goederen worden gestraft, maar eene straf ondergaan gelijkstaande aan die van diefstal met verzwarende omstandigheden. Zoodanig belastingsstelsel zou eene meer gelijke verdeeling van lasten mogelijk maken, de behoeftige zich eene voedzame en gezonde spijs tegen minder betaling kunnen aanschaffen, de burgerstand in de gelegenheid zijn om iets te verdienen en te laten verdienen, de armoede langzamerhand verminderen; terwijl de industrie, bij alsdan gewis lagere dagloonen, zich zal kunnen verheffen uit den poel van ellende waarin zij zich nu verstikt ziet, voorts zou het onnoodig zijn in voormaals bloeijende koopsteden gelden bijeen te brengen om ledige handen, in plaats van voor den handel, tot het aanleggen van wandelwegen te gebruiken; men zou voorkomen dat hij, die onder genot van zijn groot vermogen het grootste deel van het jaar buiten op zijn kasteel doorbrengt, zich het brood goedkooper aanschaffen kan, dan de arme in zijn zweet zwoegenden arbeidsman, zoo als dit nu geschiedt, — en wanneer daarbij de accijnsen op de wijnen en het gedistilleerd verhoogd werden en deze belasting alleen landelijk gemaakt werd en de steden eene restitutie naar gelang der belasting die zij nu heffen van den lande ontvingen, zou dit niet minder tot stijving van 's rijks kas bijdragen, en wederom meer gelijk gedragen worden; de belasting op de jenever tot het dubbele gebragt zou de dronkenschap en de daaruit voortvloeijende misdaden weren en de ongelukkige huisgezinnen verminderen. Wij voldoen door de plaatsing van dit artikel aan het verzoek van een geacht lid der maatschappij welke ons stelsel beviel; wij stellen ons voor het nader te ontwikkelen, terwijl wij het nu slechts als eene ruwe schets mededeelen; geene drijfveeren van oppositie bestuurden onze pen, alleen liefde voor Koning en vaderland was het doel onzer overwegingen; radicale middelen alleen kunnen naar ons gevoelen het vaderland redden.

GELIJKHEID VAN BEZUINIGING.

Z. E. de Gouverneur van de Militaire Akademie te Breda, is bezoldigd per jaar met *f* 6000, behalve bureau-kosten, vuur en licht, enz., waarvan Z. E. voor bezuiniging gekort of verminderd is *f* 300; behoudt alzoo nog *f* 5700. De concierge van gemelde akademie trekt *f* 1000 en moet *f* 300 voor bezuiniging missen; behoudt alzoo nog *f* 700.

—d—g—

MENGELINGEN.

Het duel in de wildernis.

Naar Toby Amarry.

Hoe zeer het begrip van eer den mensch aangeboren en hoe wijd het verbreid is, daarvan moge de hier volgende gebeurtenis blijk geven, die, kort nadat wij het bergachtig doel van onzen weg betreden hadden, onder mijne reismakkers voorviel. Een onzer halfbloedige jagers, die den krijgsnaam van RAKOON (Wasbeer) voerde, beschuldigde den aanzienlijkste onder de Schewani-Indianen, TAOHUNI of «Licht des Morgens» met name, van zijn brandewijn en kruid gestolen te hebben. Ofschoon wij ons niet ten volle overtuigen konden, dat de indiaan geheel onschuldig was, keurden wij RAKOONS gedrag toch af omdat de Schewanis ons uit wraak ligt in den steek hadden kunnen laten of aan vijandelijke Indianen verraden. Ook de Trappers berispten den knaap en zochten de zaak in der minne bij te leggen; doch TAOHUNI en de meerderheid zijner stamgenooten drongen op een tweegevecht aan. Toen ik zag, hoe weinig de jager om deze uitdaging scheen te geven en hoe bereidwillig hij genoegdoening beloofde te geven, kreeg de nieuwsgierigheid bij mij de bovenhand over de voorzigtigheid, en met ongeduld verbeidde ik den zondag, waarop als op een rustdag, het zoogenaamde duël zou plaats grijpen. Inmiddels deden de Trappers mij vele verhalen van soortgelijke tweegevechten der Indianen onderling en met de halfbloedige en blanke pelsjagers. Volgens hunne berigten, scheen zulk een duël mij eene soort van godsgerigt; waarbij elk zijne list en natuurlijke gaven op de schitterendste wijze zocht ten toon te spreiden.

Eindelijk kwam de zondag. Wij hadden ons bivak opgeslagen op eene opene plek in het woud, die wel van een boschbrand afkomstig scheen. De gansche vlakte van het dal was met biezen bewassen, en hier en daar slechts rezen eenige boomgroepen en afzonderlijke stammen, van kreupelhout omgeven, omhoog. De het dal aan drie zijden insluitende bergwanden waren met digt geboomte bezet, en tegen het zuidwesten werd de vlakte door een klein meer begrensd. Een krijgsraad, uit de oudste Indianen en Trappers bestaande, bepaalde reeds met zonsopgang het terrein en den omtrek der plaats, waar de worsteling op leven en dood zou geschieden.

Interessant was het te zien, welke toebereidselen de kampioenen tot het gevecht maakten. De Indiaan, een man van bij de dertig jaren, van den fraaisten ligchaamsbouw en vlug en lenig in al zijne bewegingen als eene tijgerkat, onthield zich van het rantsoen brandewijn, dat hij anders bij het ontbijt plagt te ontvangen, en reinigde zorgvuldig slot en loop zijner lange buks, waarna hij zijn scalpeermes op een steen aanzette en het wigt zijner tomahawk beproefde. Hij wentelde zich naakt in de sneeuw om, als om een bad te nemen, en smeerde toen zijn gansche ligchaam met bevervet in. Over zijn hemd van blaauw linnen droeg hij beden een gordel van rood katoen; bont afstekende kleuren versierden of misvormden veeleer zijne borst en zijn gelaat. Zijn met zorg opgebonden haar prijkte met veêren van allerlei grootte en kleur, en lange bellen van verguld koper rinkelden in zijne ooren. Eene dikke beerenhuid hing om zijne schouders, met de voorklaauwen om den hals geknoopt. Mokassins van bont leder maakten zijn schoeisel uit; in den gordel staken mes en tomahawk, aan de regter heup hingen kogelzak en kruidhoorn. In dier voege uitgerust, begaf hij zich in gezelschap van twee stamgenooten in gelijken tooi onder een naburigen zwaren boom, waar zij zich nederzetteden en een eentoonig, hier en daar door diepe keelgeluiden afgebroken, ernstig, ja bijna klagend gezang aanhieven.

RAKOON, zijne tegenpartij, was een reus van acht en veertig jaren, wiens roodachtige huid zon en weder bijna even donker gekleurd hadden, als die van zijnen vijand. Terwijl deze laatste nogthans aan een zeker godsdienstig gevoel gehoor gaf, hield RAKOON met eenigen zijner vrienden een waren galgenmaaltijd. Tusschen geweldige walnotenboomen gelegerd, verteerden zij een jongen reebok, met een paar kalkoenen en wilde duiven, het een en ander met forsche teugen *whisky* besproeid. RAKOONS bedrevenheid in het voeren der wapenen, alsmede zijne sluwheid waren vermaard; doch ook TAOHUNI, de fiere zoon der wouden, was geen der minste strijders van zijnen stam. Het was een opmerkelijk contrast, aan de eene zijde het brooddronken juichen en tieren van RAKOONS makkers, en aan de andere het plegtig, ernstig gezang en de kalme, waardige houding der Indianen, voor wie ik thans onwillekeurig ontzag gevoelde.

Tegen den middag keerden de kampregters terug en berigtten, dat eene gunstige plaats gevonden was, waarna beide partijen naar verschillende zijden afgingen. Mijne Trappers hadden een boom uitgezocht, van welks hooge kroon wij de geheele schouwplaats van het gevecht overzien konden. Het was aan gindsche zijde der kloof — eene vrije hoogte, slechts met weinig struikgewas en enkele boomgroepen bezet, waarachter een geweldige boomwolboom van minstens acht voet in doorsnede, door den orkaan over de kloof geworpen, eene natuurlijke, maar uiterst gevaarlijke brug vormde. Toen wij eene gunstige plaats in de top van onzen boom gevonden hadden, gaf eene oude Indiaan den kampvechters door een schot het sein tot het openen der vijandelijkheden. Na lang rondzien ontdekten wij eindelijk RAKOON, die als een loerende losch gedoken voortkroop; de struiken verborgen hem geheel voor het gezigt van zijn vijand, die, achter een boom staande, alleen den loop zijner buks vertoonde. RAKOON, plaatste zich ook achter een boom, en thans begon het vuren tusschen beiden: zoodra de een slechts een lid, een span breedte van zijn ligchaam liet zien, mikte de ander daarop. Deze schermutseling was intusschen niet van langen duur. RAKOON verliet zijn boom en legerde zich in de struiken; de Indiaan zag insgelijks tusschen het kreupelhout naar een voordeelig plekje om. Bij het laden zijner buks ligtte de halfbloedige jager zijn hoofd een weinig op, dadelijk rukte een kogel hem den hoed af. Een ligte wind verdreef den rook van TAOHUNI's geweer en belette hem, de rigting te zien, waaruit het schot was gevallen. Een tweede schot schramde zijnen schouder; verwoed rigtte RAKOON zich thans in zijne gansche lengte overeind en, volgens het bestaand gebruik, moest de Indiaan hetzelfde doen. Een oogenblik stonden de beide kampvechters zoo op een afstand van ongeveer driehonderd passen tegen elkaar over, de een onbevreesd in den mond des wapens van den ander ziende. Ik heb vergeten te zeggen, dat RAKOON, die mij nu en dan wel eens sigaren zag rooken, mij dien morgen om eene verzocht had, welke ik hem aanstonds gaf. Hij had ze tusschen de struiken aangestoken, en blies thans een dikken rook van zich. TAOHUNI, die waande, dat het geweer zijns vijands geweigerd had en dat slechts het kruid van de pan was gebrand, was in weinige sprongen althans vijftig passen genaderd. Op het oogenblik, dat hij de kolf van zijn geweer naar de wang optrok, knalde echter het schot des jagers. TAOHUNI waggelde en legde het geweer op den andere schouder, om te mikken, — RAKOONS schot had zijn regter oog getroffen.

«De Wasbeer heeft te veel kruid genomen,» zeide een onzer Trappers, die op een tak boven mij zat; «had hij den kogel vaster aangezet, dan ware de Roodhuid er om koud.»

TAOHUNI vuurde ook, maar miste. RAKOON bootste het geluid van den spotvogel na, en schudde versch kruid op de pan; doch de Indiaan wierp zijn geweer weg; trok zijn scalpeermes, en drong, het oorlogsgeschrei van zijn stam uitstootend, op den jager in; die zijne buks tegen een boom aanleunde en, in de struiken terugtredende, zich tot een handgevecht gereed maakte. Zij waren thans vóór ons; laag struikgewas omringde hen, en een gruwelijk moordtooneel begon. De Indiaan, dien het eene oog bloedig en verscheurd op de wang neerhing, stortte met van pijn en woede verwrongen wezenstrekken op den jager los, die hem koelbloedig, maar met gloeijende oogen afwachtte. De een zocht de ander bij de handen vast te houden en tegelijk de toegebragte stooten en steken te ontwijken. De Indiaan had na korte worsteling de lederen buis, die des jagers kleeding uitmaakte, dezen van het lijf gerukt en hem ettelijke ligte wonden aan armen en schouders toegebragt: toen scheen TAOHUNI uit te glijden en viel op de knieën neder. Daar de jager hem bij den haarbos vatten en hem den laatsten stoot in den nek geven wil, springt TAOHUNI weder op, en zijn mes vaart met bliksemsnelheid in het onderlijf des jagers, terwijl dat van zijn vijand hem boven den regter borsttepel in het ligchaam dringt. Beider bloed kleurde de sneeuw in het rond, en een oogenblik scheen de strijd te rusten. Den vijand vast in het oog ziende, met de regterhand zijn mes vooruithoudend, en met de linker de uitgestorte ingewanden in den buik terugdringend, kroop RAKOON met moeite tot aan den rand der kloof voort en beklom den ontwortelden stam, waarheen de Indiaan hem rasscher volgde. Zich met alle inspanning op den, lang van zijne bast ontblooten, thans met sneeuw bedekten boom in evenwigt houdend, verbeidde de halfbloedige den Schewani. — Eene kortstondige worsteling, en de kamp was beslist. — Met doorgesneden kniepezen tuimelde de jager op zijde, doch greep met zijne laatste kracht nog den riem van des Roodhuids kogelzak, om hem mede in den afgrond te trekken. Het was een gruwelijke aanblik; zich met een been en een arm aan een tak vasthoudend en het mes tusschen de tanden geklemd, trachtte TAOHUNI zijnen vijand af te schudden, wiens gansche zwaarte aan zijn bovenlijf hing. Zigtbaar verminderde de kracht des jagers — hij poogde de tweede hand omhoog te beuren; toen sneed TAOHUNI den riem door, en RAKOON verdween in de diepte. Maar ook de krachten van den Indiaan namen zigtbaar af, hij verloor het evenwigt, en volgde binnen eene minuut den overwonnen vijand. In de diepte was slechts een bloedige, vormelooze hoop vleesch te ontdekken.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 7 December. Sedert den 5 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Preciosa, J. Abrams, Riga, Ospreij, J. Donkin, Taugorok, beide lijnzaad; Sophia, Leillesjuner, Rio Janeiro, koffij en huiden; Laurina Mathilda, H. Modsen, Nijborg, rogge; The Marij, D. Custance, Londen, Isabelle, F. Douwes, Marseille, beide stukgoed; Bellona, H. C. Ramm, Riga, hennipzaad; Jantina Engelina, J. J. de Groot, Koningsbergen, garst; Leopold den Ie, J. Coppijn, Rotterdam, jenever en thee.

Voor Ostende bestemd:

British King, J. Andersen, Wijborg, deelen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

De twee Gebroeders, E. Pohelder, Varel, Anna Elisabeth, H. Paulsen, Avontuur, de Phoenix; J. Frantzen, New-Castle, Bertha, J. Paulsen, Taaborg, alle ballast; Antonius, J. Reerts, Bremen, stukgoed.

Van Gend gezeild:

The Planter, S. Farnitt, Hull, Vitus, P. Eggers, Tonningen, beide ballast.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

7 December 1843.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Zeeuwsche Tarwe	f 8.50	Winter garst	f 4.50
N. dito dito	« 6.90	Zomergarst	« 4.20
J. Walch. dito	« 8.75	J. Paardenboonen	«
Nieuwe dito	« 7.[illegible]	W. Witte Boonen	«
N. Rogge	« 5.25	W. Bruine dito	«
W. Groene Erwten	« [illegible]	N. W. Paardenboonen	« 3.60
Z. dito	«	N. Z. dito	«
Koolzaad	« 11.00	Raapolie	f 57.50 p. v.
W. dito	«	Patentolie	« 40.00 «
St. Joosland dito	«	Lijnolie	« 57.50 «
Haver	«	Raapkoeken	f 56.00 de 1040 st.
Boekweit	«	Lijnkoeken	« 8.00 « 104 »

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.